

BR ALBERT GODDIJN

geboren te Leiden op 27 april 1919

overleden te Dongen

op 20 februari 2003

Hij werd geboren te Leiden op 27 april 1919 en trad door zijn professe op 8 september 1937 toe tot de congregatie van de Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Op 16 februari 2003 overleed hij, geheel onverwacht, in het broederhuis Glorieux te Dongen. Op 20 februari werd hij na de uitvaartdienst begraven op het kloosterkerkhof in Dongen.

In september 1934 ging hij als jongen van 15 jaar naar het juvenaat in Dongen. Bij zijn inkleding op 8 september 1935 ontving hij de naam broeder Liberto. In 1939 slaagde br. Albert voor onderwijzer. Hij was werkzaam in Moergestel, Vught en Dongen. In 1959 ging hij naar het juvenaat Mariaoord in Vught waar hij les gaf in Nederlands, Duits, Engels en handenarbeid. In 1964 begon hij als medewerker in het Oriëntatiecentrum voor Kerkelijke Roepingen in Tilburg. Hij trok ook het land in met een stand van het centrum. Toen het Oriëntatiecentrum werd opgeheven ging hij werken bij het grote kledingmagazijn van Mensen in Nood in Den Bosch en raakte betrokken bij de Derde Wereld Winkel. Hij ging de boer op met zijn derdewereldprodukten, wat hem toch niet zo goed afging. Hij was dan ook blij met de uitnodiging die hij vanuit Valkenswaard kreeg om in een parochie te gaan meewerken. Zo kreeg hij een benoeming als pastorale werker en raakte verzeild in de schoolcatechese van het dekenaat Valkenswaard. Hij werkte mee aan het pastorale plan: Kerk van de grond het zal ons een zorg zijn.

Op 18 mei 1981 werd br. Albert getroffen door een herseninfarct, wat een andere wending aan zijn leven gaf.

Na een verblijf van zes weken in het ziekenhuis werd hij op 1 juli ontslagen en werd toen opgenomen op de ziekenboeg van Glorieux. Hij kreeg spraaklessen en fysiotherapie. Eind 1981 mocht hij de ziekenboeg verlaten en hij kon zich nu zelfstandig voortbewegen met steun van een stok. Nu broeder Albert weer mobiel was wilde hij zich ook weer verdienstelijk maken. Hij nam weer deel aan de commissie Religieus leven en gebed, waarvan hij sinds 1969 lid was. Hij nam ook de taak van notulist op zich. Binnen de congregatie werd br. Albert bekend als de pitten-broeder. Hij maakte vele broeders, zowel in binnen als buitenland, actief in het verzamelen van appelpitten. Deze pitten werden verkocht en hiervoor werden boeken gekocht voor de leatuurvoorziening voor missionarissen. Hij was ook actief voor Amnesty International. Toen zijn broer Kees naar Brazilië vertrok, nam hij het verzenden van de rondzendbrieven op zich. In november 1995 kreeg hij een tweede herseninfarct. Het lukte hem deze keer niet om zijn kracht terug te krijgen en br. Albert was op een rolstoel aangewezen en nam zijn intrek weer in de ziekenboeg. Zijn ijver voor een rechtvaardigere wereld werd er niet minder om. Door zijn wilskracht en doorzettingsvermogen wist hij zijn mobiliteit zelfs in zijn rolstoel te behouden en je kon hem dan ook overal tegenkomen. Br. Albert was een gelovig, bewogen mens, die opkwam voor een betere wereld. Hij was niet altijd gemakkelijk maar betekende veel voor anderen en hij was heel attent voor zijn familie, medebroeders, vrienden en medewerkers. Zijn plotselinge heengaan laat een grote leegte achter. Moge hij de rust vinden bij God, die zijn trouwe dienaar ongetwijfeld reeds bij zich opgenomen zal hebben in Zijn hemel.